

Sygn. akt: XU-341/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 maja 2014r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu
w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 16 maja 2014r. we Wrocławiu

sprawy z odwołania **D. S.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. i Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 21 czerwca 2013r. znak: (...)

i z dnia 08 grudnia 2012r. znak: O.- (...)

w sprawie **D. S.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

i Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o zasiłek chorobowy i jednorazowe odszkodowanie

1. zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 21 czerwca 2013r. znak: (...) i przyznaje wnioskodawcy D. S. prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 14 maja 2013r. do 20 maja 2013r.

2. w pozostałym zakresie odwołanie oddala.

nie obciąża stron kosztami postępowania.

Sygn. akt X U 341/13

UZASADNIENIE

Wnioskodawca D. S. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 21 czerwca 2013 r. odmawiającej mu prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 14 maja 2013 r. do dnia 20 maja 2013 r., oraz od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 08 grudnia 2012r. odmawiającej prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 01 marca 2012r. W odwołaniu wnioskodawca błędnie wskazał datę decyzji 13 listopada 2012r., gdyż jest to data wydania orzeczenia przez Komisję Lekarską ZUS, błąd ten powielił organ rentowy.

W uzasadnieniu odwołania od decyzji z dnia 21 czerwca 2013r. wnioskodawca podniósł, że wezwanie na badanie do lekarza orzecznika ZUS wyznaczone na dzień 13 maja 2013r. odebrał po terminie wyznaczonego badania.

W uzasadnieniu odwołania od decyzji z dnia 13 listopada 2012r. podniósł, że zdaniem lekarza leczącego wypadek z dnia 01 marca 2012r. spowodował naruszenie sprawności organizmu i w związku z tym należy ustalić uszczerbek na zdrowiu.

Strona pozwana Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie wniosła o jego oddalenie z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia.

W uzasadnieniu wskazała, że stosownie do treści art. 59 ustawy zasiłkowej prawidłowość orzekania o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby oraz wystawiania zaświadczeń lekarskich podlega kontroli. Kontrolę wykonują lekarze orzecznicy ZUS. W razie uniemożliwienia badania lub niedostarczenia posiadanych wyników badań w terminie, zaświadczenie lekarskie traci ważność od dnia następującego po tym terminie.

Strona pozwana podniosła, że wnioskodawca nie zgłosił się w dniu 13 maja 2013 r. na badanie lekarskie do Lekarza Orzecznika ZUS, w ten sposób uniemożliwił przeprowadzenie oceny zasadności leczenia w ramach zwolnienia lekarskiego.

Strona pozwana Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. w odpowiedzi na odwołanie wniosła o jego odrzucenie z uwagi na przekroczenie terminu do wniesienia odwołania ewentualnie o jego oddalenie z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia.

Zdaniem strony pozwanej przeprowadzone przez Komisję Lekarską ZUS w dniu 06 grudnia 2012r. badanie nie potwierdziło istnienia u wnioskodawcy uszczerbku na zdrowiu.

Sąd stosując zasadę ekonomiki procesowej na podstawie art.219 kpc. połączył obie sprawy do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca D. S. z zawodu optometrysta w dniu 01 marca 2012r. uległ wypadkowi przy pracy. W dniu 04 października 2012r. w związku z zakończonym leczeniem wnioskodawca wystąpił do O/ZUS we W. z wnioskiem o ustalenie uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami tego wypadku.

W dniu 13 listopada 2012r. wydane orzeczenie przez lekarza orzecznika ZUS, który ustalił, iż następstwa przebytych urazów nie uzasadniają orzeczenie u wnioskodawcy długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Z wydanym orzeczeniem wnioskodawca nie zgodził się i wniósł sprzeciw do Komisji Lekarskiej ZUS, która na posiedzeniu w dniu 06 grudnia 2012r. podtrzymała stanowisko Lekarza orzecznika ZUS i wniesiony sprzeciw uznała za niezasadny.

Decyzją z dnia 08 grudnia 2013r. odmówiono przyznania wnioskodawcy prawa do jednorazowego odszkodowania.

Od dnia 03 lutego 2013r. do 20 czerwca 2013r. był niezdolny do pracy z powodu urazów doznanych w wypadku komunikacyjnym. Strona pozwana wypłaciła wnioskodawcy zasiłek chorobowy za okres od 03 lutego 2013r. do 15 marca 2013r., od 22 marca 2013r. do 08 kwietnia 2013r, od 21 kwietnia 2013r. do 13 maja 2013r. i od 21 maja 2013r. do 20 czerwca 2013r. z ubezpieczenia wypadkowego. Strona pozwana podjęła decyzję o dokonaniu kontroli zasadności wystawionego zwolnienia lekarskiego i kilkakrotnie wyznaczała wnioskodawcy terminy badań do lekarza orzecznika ZUS. Kolejny termin badania został wyznaczony na dzień 13 maja 2013r. w celu dokonania zasadności wystawionego zwolnienia lekarskiego na okres od 21 kwietnia 2013r. do 20 maja 2013r.

Strona pozwana wezwała wnioskodawcę listem poleconym na adres jego zamieszkania we W., ul. (...), na badanie lekarskie wyznaczając termin na dzień 13 maja 2013 r. Wnioskodawca nie odebrał przesyłki w dniu 02 maja 2013r. tj. dniu, w którym próbowano mu ją doręczyć za pośrednictwem urzędu pocztowego. W związku z tym zawiadomienie o konieczności jej odebrania pozostawiono w skrzynce pocztowej w dniu 02 maja 2013r. Przesyłkę awizowano w dniu

10 maja 2013r. Wnioskodawca odebrał zawiadomienie o terminie wyznaczonego badania w dniu 15 maja 2013r. a więc po wyznaczonym terminie badania. Organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 14 maja 2013 r. do dnia 20 maja 2013 r., ponieważ mimo wezwania na badanie do lekarza orzecznika ZUS wnioskodawca nie zgłosił się na badanie i tym samym uniemożliwił przeprowadzenie oceny zasadności leczenia w ramach tego zwolnienia lekarskiego.

Dowód: 1) akta zasiłkowe ZUS-u.

2) przesłuchanie wnioskodawcy - k. 22 as.

Postanowieniem z dnia 12 września 2013r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych chirurga ortopedy i neurologa na okoliczność ustalenia wysokości uszczerbku na zdrowiu jakiego wnioskodawca doznał na skutek wypadku przy pracy w dniu 01 marca 2012r.

Postanowieniem z dnia 10 października 2013r., Sąd na podstawie art.468 § 2 pkt.4 i § 4 kpc podjął czynności wyjaśniające przez zasięgnięcie opinii biegłego sądowego chirurga ortopedy i neurologa na okoliczność ustalenia czy wnioskodawca w okresie od 14 maja 2013r. do 20 maja 2013r. był niezdolny do pracy.

W wydanej w dniu 09 grudnia 2013r. biegli sądowi uznali, że w okresie od dnia 14 maja 2013r. do 20 maja 2013r. wnioskodawca był niezdolny do pracy.

Dowód: opinia biegłych sądowych z dnia 09.12.2013r. – k. 33 as.

Do wydanej w sprawie opinii strony postępowania nie wniosły zastrzeżeń.

W wydanej w dniu 10 lutego 2014r. opinii biegli sądowi uznali, że na skutek wypadku przy pracy wnioskodawca nie doznał uszczerbku na zdrowiu.

Dowód: opinia biegłych sądowych z dnia 10.02.2014r. – k. 51 as.

Wnioskodawca nie zgodził się z wydaną w sprawie opinią, ale nie wniósł do niej merytorycznych zastrzeżeń. Podniósł jedynie, że badanie było przeprowadzone zbyt pobieżnie i nie odzwierciedla dolegliwości jakie występowały w dniu badania. Wniósł o przeprowadzenie badania przez inny zespół biegłych sądowych.

Strona pozwana zgodziła się z wydaną w sprawie opinią.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołania wnioskodawcy zasługują na częściowe uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, iż nie był zasadny i jako taki nie znalazł uznania Sądu Rejonowego, wnioszek Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. o odrzucenie odwołania ubezpieczonego na podstawie art. 477⁹ § 3 kpc. Wprawdzie wnioskodawca chybił terminowi do wniesienia odwołania, ale zdaniem Sądu przekroczenie to nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od wnioskodawcy. Był on bowiem przekonany, że odwołanie może wnieść po zakończeniu leczenia w ramach zwolnienia lekarskiego.

Zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity: Dz. U. z 2010 r. Nr 77 poz. 512) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Na równi z niezdolnością do pracy z powodu choroby traktuje się niemożność wykonywania pracy:

1)w wyniku decyzji wydanej przez właściwy organ albo uprawniony podmiot na podstawie przepisów o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi;

2)z powodu przebywania w:

a)stacjonarnym zakładzie lecznictwa odwykowego w celu leczenia uzależnienia alkoholowego,

b)stacjonarnym zakładzie opieki zdrowotnej w celu leczenia uzależnienia od środków odurzających lub substancji psychotropowych;

3)wskutek poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów.

Dyspozycja art. 59 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r.o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa – Dz. U. z 2010 r. Nr 77 poz. 512), daje możliwość i określa zasady kontrolowania prawidłowość orzekania o czasowej niezdolności do pracy.

Strona pozwana korzystając z powołanego przepisu wyznaczyła kontrolne badanie lekarskie celem zbadania zasadności wystawionego zaświadczenia o niezdolności do pracy. Jak wykazało przeprowadzone przed Sądem postępowanie wezwanie na wyznaczone badanie lekarskie strona pozwana wysłała na adres zamieszkania wnioskodawcy. Przesyłka nie została wnioskodawcy doręczona, w związku z tym pozostawiono zawiadomienie o konieczności jej odebrania w urzędzie pocztowym w terminie 14 dni. Wnioskodawca zawiadomienie o terminie badania odebrał w dniu 15 maja 2013r., a więc po terminie wyznaczonego na dzień 13 maja 2013r. badania. W tym miejscu Sąd z urzędu zauważa, że termin odebrania wyznaczony przez pocztę polską upłynąłby po dniu wyznaczonego na dzień 13 maja 2013r. badania. Niewątpliwie wezwanie to było spóźnione. Strona pozwana nie może utożsamiać fakt pozostawienia zawiadomienia o konieczności odebrania przesyłki w terminie 14 dni w urzędzie pocztowym z jej doręczeniem. Takie stanowisko nie znajduje uzasadnienia w żadnym przepisie k.p.a. dotyczącym doręczeń.

Doręczenia normuje dział I, rozdział 8 Kpa. Stosownie do zamieszczonego tam art.44 § 1 pkt 1 wynika, że w przypadku niemożności doręczenia pisma w sposób wskazany w art. 42 i 43 tj. adresatowi lub dorosłemu domownikowi operator pocztowy przechowuje pismo przez okres 14 dni w swojej placówce pocztowej. Zgodnie z § 4 doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa w § 1, a pismo pozostawia się w aktach sprawy.

Zdaniem Sądu strona pozwana nie zawiadomiła skutecznie wnioskodawcy o wyznaczonym na dzień 13 maja 2013r. badaniu przez lekarza orzecznika ZUS. Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie wnioskodawca nie został prawidłowo i skutecznie zawiadomiony o terminie badania wyznaczonego na dzień 13 maja 2013r. W tym zakresie Sąd dał wiarę wyjaśnieniom wnioskodawcy, że w dniu 02 maja 2013r. nie otrzymał wezwania, a jedynie pozostawiono zawiadomienie o konieczności odebrania przesyłki w urzędzie pocztowym we właściwym terminie. Zawiadomienie o terminie wyznaczonego na dzień 13 maja 2013r. wnioskodawca odebrał w dniu 15 maja 2013r.

Strona pozwana wyznaczając wnioskodawcy badanie lekarskie przez Lekarza Orzecznika ZUS miała na względzie dokonanie oceny zasadności wystawionego na okres od 21 kwietnia 2013r. do 20 maja 2013r. badania lekarskiego i ustalenie czy istotnie wnioskodawca w tym okresie był niezdolny do pracy.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy i przeprowadzone przed Sądem postępowanie daje podstawy do twierdzenia, że wnioskodawca w tym okresie był niezdolny do pracy. Okoliczność te potwierdzili w wydanej w dniu 09 grudnia 2013r. biegli sądowi. Zdaniem biegłych sądowych stan zdrowia wnioskodawcy w tym okresie uzasadniał wystawienia druku zwolnienia lekarskiego.

Zgodnie z art. 11 w związku z art. 16 ustawy z 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych – Dz.U. z 2009r. nr 167, poz.1322; ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie. W wydanej opinii biegłego sądowego chirurga

ortopedy i neurologa nie został ustalony trwały uszczerbek na zdrowiu. Zdaniem biegłych sądowych przebyty uraz nie spowodował ani długotrwałego ani stałego uszczerbku na zdrowiu.

Zdaniem Sądu opinie biegłych sądowych zasługują na przymiot wiarygodności. Opinie te zostały sporządzone w sposób obiektywny, rzetelny i pełny a ich wydanie zostało poprzedzone wnikliwym zapoznaniem się z dokumentacją medyczną, zebraniem wywiadu oraz bezpośrednim badaniem wnioskodawcy. Zdaniem Sądu opinie są pełne, uwzględniają wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u wnioskodawcy.

Dowód z opinii biegłego podlega ocenie Sądu przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c., na podstawie właściwych dla jej przedmiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium prawdy i fałszu. Nie są miarodajne dla oceny tego dowodu niekonkurencyjne z nim oceny świadków i uczestników postępowania, co do faktów będących przedmiotem opinii (zob. uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 7 listopada 2000 r., I CKN 1170/98, OSNC 2001, nr 4, poz. 64; uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 15 listopada 2002 r., V CKN 1354/00, niepubl.). W przedmiotowej opinii biegli sądowi odpowiedzieli na wszystkie postawione przez Sąd pytania. Swoje stanowisko poparli wnikliwą analizą dokumentacji medycznej oraz przeprowadzonym badaniem wnioskodawcy.

Zdaniem Sądu wydana w sprawie opinia biegłych sądowych jest pełna, uwzględnia wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u wnioskodawcy i Sąd w pełni podziela stanowisko zajęte w opinii przez biegłych.

Wnioskodawca nie wniósł merytorycznych zastrzeżeń do wydanych w sprawie opinii.

Z wydaną w sprawie opinią zgodziły się strony postępowania i nie wniosły do niech zastrzeżeń.

Z tych względów Sąd uznał, że w okresie od 14 maja 2013r. do 20 maja 2013r. wnioskodawca był niezdolny do pracy i wystawione za ten okres zwolnienie lekarskie był zasadne.

Tym samym, Sąd na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego z dnia 21 czerwca 2013 roku w ten sposób, że przyznał wnioskodawcy prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od dnia 14 maja 2013 roku do dnia 20 maja 2013 roku.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w pkt I wyroku.

Wnioskodawca na skutek wypadku przy pracy w dniu 01 marca 2012r. nie doznał uszczerbku na zdrowiu w związku z powyższym Sąd na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie wnioskodawcy.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w pkt II wyroku.

O kosztach procesu (pkt III wyroku) orzeczono na podstawie art. 102 § 1 k.p.c.,